

**Пам'яті Олександра Даниловича Зубицького,
Головного лікаря медичного центру ТОВ «Фіто-Данімир», лікаря
гастроентеролога вищої категорії, лікаря з народної і нетрадиційної
медицини.**

Минуло 4 роки, як перестало битися серце Зубицького Олександра Даниловича - Головного лікаря медичного центру ТОВ «Фіто-Данімир», лікаря гастроентеролога вищої категорії, лікаря з народної і нетрадиційної медицини, співавтора більше 200 лікарських засобів Зубицьких, фармацевта. Розповідає про свого батька - донька Вікторія Зубицька.

Сказати, що сьогодні стало легше, не скажу. Разом з мамою згадуємо і прокручуємо у пам'яті минулі події. Щодня, заходячи на роботу, до татового кабінету вітаюся і розповідаю про основні новини друзів і пацієнтів, які телефонують і пишуть. У татовому кабінеті, в Медичному центрі ТОВ «Фіто-Данімир», що на вулиці Кирпоноса 8/9, у м. Києві залишилося усе так, як за його життя. На столі безліч трав, пляшечок з настоянками і в кінці кабінету столик з подарунками, які дарували пацієнти, друзі, я привозила з подорожей і фото «Дерево роду Зубицьких». На стінах незначна кількість сертифікатів, тих заходів де приймав участь Олександр Данилович за життя. Кабінет працює і нині. В ньому я прошу допомоги тата у виготовленні ліків для пацієнтів і готую їх! Надихаюсь його енергетикою.

У народі кажуть: «Життя прожити, не поле перейти». Народився Олександр Данилович на Миколаївщині, проте коріння Зубицьких з Кіровоградщини - в родині народного лікаря Данила Никифоровича Зубицького і провізора Ганни Артемівни Зубицької. З дитинства пізнавав і любив рослинний світ, а ще, як усі Зубицькі любив музику. Закінчив музичну школу по класу баяна, міг підібрати будь-яку мелодію на слух. Після 8-го класу вступив до Кіровоградського

фармацевтичного училища, а після його закінчення працював в лабораторії Галенових препаратів. Проте, мрія стати лікарем завжди не полишала молодого Олександра. Він 5 років поспіль поступав до медичного інституту, навчаючись по пару років на Ветеринарному факультеті і Педагогічному інституті. І на 5 рік вступив до Полтавського стоматологічного інституту, нині Полтавський державний медичний університет на лікувальний факультет. Під час навчання в інституті одружився з моєю матусею Зубицькою Наталією Іванівною. Після закінчення медичного інституту молоді Зубицькі переїжджають до Києва. Олександр Данилович працював дільничним терапевтом, фізіотерапевтом і лікарем гастроентерологом. Проте завжди використовував метод фітотерапії, терпів гоніння і переслідування. На початку 90-х років працює лікарем гастроентерологом з використанням методу фітотерапії в 22 лікарні міста Києва (нині 18 лікарня), а потім провідним консультантом в «Аптеці народних ліків», що на проспекті Перемоги 70 у Києві. Після побудови клініки «Во здоров'є і спасеніє» - працює Головним лікарем ТОВ «Народна медицина Данила Зубицького». Після смерті Данила Зубицького у 2003 році родина Зубицьких бореться за чесне ім'я Зубицьких, виборює можливість лікувати людей і виготовляти лікарські засоби Зубицьких. У цей час «неуки і бездари» керували підприємством Зубицьких, знущалися і принижували лікарів Зубицьких (в той час, я також працювала на підприємстві), не допускали до нас пацієнтів і цькували наклепами і доносами. Проте, Помаранчева революція вносить зміни і корективи в життя. 1,5 роки Олександр Данилович живе у Фітоклініці, щоб мати можливість працювати і лікувати пацієнтів. У цей період і підірвалося здоров'я Олександра Даниловича. В 2006 році Зубицькі створюють підприємство ТОВ «Фіто-Данімир» (що означає Фіто-рослини, Данімир -Данило дарує мир), і починають «з нуля» виробництво лікарських засобів. Виникає і медичний центр ТОВ «Фіто-Данімир», де Олександр Данилович був Головним лікарем. Проте в 2010 році у Олександра Даниловича на фоні високого тиску стався геморагічний інсульт. І лікарі не дають жодного шансу, проте - підтримка Господа і добрі руки лікарів, медичних сестер, реабілітологів ставлять Олександра Даниловича на ноги. І коли сьогодні, мені деякі люди пишуть у коментарях, про особливості лікування інсультів, «що ви брешете»! То я коректно відповідаю, що Зубицькі знають про інсульт багато, боролися за життя Олександра Даниловича 8,5 років. А також Олександр Данилович повертається на роботу і створює нові лікарські засоби. Серед останніх «Жива кров» Зубицького; мазь «Остеофіт Зубицького», «Фітокардіосан Зубицького». А взагалі у Зубицьких більше 200 лікарських засобів.

Олександр Данилович знав і передчував свою смерть. Сні вщували навіть день, коли це трапиться. І лежачи у лікарні, з закритими очима, за декілька тижнів до смерті тато сказав: «Сніг. Сніг. Сніг. І я умру, умру». Так, Олександр Данилович помер 29 листопада 2018 року і вийшовши на вулицю побачили, що почав порохити сніг, а наступного дня лежав шар снігу до 50 см, позамітавши

усі дороги і вдарив мороз. Багато ще можна писати про життя мого тата, Зубицького Олександра Даниловича, проте завершуючи, я хочу написати, що він був надзвичайно порядною людиною, говорив правду у вічі, бережно любив трави і рослинний світ. Багато читав і був «ходячою бібліотекою», як я його називала. Залишив після себе аптеку і медичний центр де лікують методом фітотерапії, як монотерапії.

Дякую Господу за тата, за його знання, любов і підтримку.

Дякую вам, дорогі друзі, пацієнти, колеги і знайомі за підтримку, пам'ять про мого батька Олександра Даниловича Зубицького.

З повагою Вікторія Олександрівна Зубицька